

„ELOKUUN“ FIKTION PALJASTAMINEN

Elokuussa 1912, enemmän kuin puolitoista vuotta sitten, tapahtui sellaista, millä on verrattain tärkeä merkitys Venäjän työväenliikkeen historiassa. IV. Valtakunnanduuman vaalien edellä likvidaattorit „yhtyivät”, heidän omien sanojensa mukaan, eri virtausten edustajain kanssa elokuun konferenssissa, haluten tällä todistaa, että he eivät ole mitään likvidaattoreita, etteivät he ole mitään likvidoineet eivätkä likvidoi, että todella vankkojen, todellisten marxilaisten työväenjärjestöjen „yhtenäisyys” heidän kanssaan on täysin mahdollinen.

Tämä elokuun konferenssi siirsi likvidaattorien ja heidän vastustajiensa välisen riidan toiselle tolalle: nyt ei kysymys ollut ainoastaan siitä, onko likvidaattorien teoria ja taktiikka oikeaa, vaan myös siitä, vahvistaako vai kumoaako *likvidaattorien oma* käytäntö heidän sanansa. Onko *heidän* elokuun-konferenssinsa fiktio, teeskentelyä, petosta, joutava hanke vai vakava asia, vilpiton askel, jotain reaalista, joka todistaa likvidaattorien parannuksen olevan *mahdollista?*

Kysymys asettui tällä tavalla.

Likvidaattorien oli vastattava tähän kysymykseen teoiltaan, elokuun-konferenssinsa kokemuksella.

Tämän vastauksen on nyt antanut ainoa marxilainen järjestö, nimittäin latvialaiset marxilaiset, joka on poikkeuksetta *kaikkien* virtausten ja ryhmien taholta tunnustettu marxilaiseksi järjestöksi, joka ei ole rikkonut puolueen päätöksiä, ja on *itse* tehnyt kuuluisan elokuun kokeen. Asioista täysin perillä olevista lähteistä meille tiedotetaan, että on päättynyt Venäjän järjestyneiden latvialaisten

marxilaisten korkeimpien edustajien kokous. Yksikään vir-
taus, ainutkaan puolueryhmä ei ole kieltänyt sitä, että tämä
latvialaisten järjestyneiden marxilaisten kokous oli luonteel-
taan ylin kokous; päinvastoin, kokoukseen ei osallistunut
ainoastaan Venäjän työläisten enemmistön (antilikvidaatto-
rien), *vaan myös likvidaattorien*, heidän joh-
tavan elokuulaisen elimensä, sekä Bundin ja PPS:n levitsan
valtuutettuja ja vastuunalaisia edustajia.

Elokuun blokkien ja elinten puolitoistavuotinen kokemus
joutui kaikinpuolisen käsittelyn ja arvostelun alaiseksi
niiden taholta, jotka olivat itse tehneet tuon kokeen yrittäen
auttaa likvidaattoreja vapautumaan likvidaattoruudesta.

Entä mihin tulokseen tämä käsittely ja tämä arvostelu
johti?

„...*Sovittelijain yritys*”, sanotaan *latvia-
laisten järjestyneiden marxilaisten päätöksessä*, „*yhdistyä hinnalla millä hyvänsä
likvidaattorien kanssa (vuoden 1912 elokuun konferenssi) osoittautui hyödyt-
tömäksi, ja yhdistäjät itse joutuivat aat-
teelliseen ja poliittiseen riippuvaisuuteen likvidaattoreista*”...

Tällainen on marxilaisten neutraalisen kollegion viralli-
nen päätös, johon sisältyy elokuun fiktion täydellinen ja
lopullinen paljastaminen!

Sen, mistä olemme puhuneet kahden vuoden ajan,— sen,
minkä likvidaattorit ovat valallisesti ja jumalan nimessä
kieltäneet syytäen meitä vastaan miljoonia herjauksia, sen
ovat nyt todistaneet ja julistaneet virallisesti elokuun konfe-
renssein, Elokuun blokin ja elokuulaisten johtoelimen *osan-
ottajat itse*.

Latvialaiset järjestyneet marxilaiset ovat tunnustaneet
virallisesti, että „puolueen sisäisen taistelun keskiönä
viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana on ollut kysymys
likvidaattoruussuunnasta”, jonka koko puolue on jo aikoja
tuominnut, ja että heidän, latvialaisten, edustaja *kutsutaan
pois* Elokuun blokin johtoelimestä, sillä tämä elin (sanotaan
latvialaisten marxilaisten päätöksessä) „*ei ole sanou-
tunut irti likvidaattoreista*”.

Tapahtumat ovat siis todistaneet meidän olleen täysin
oikeassa ja paljastaneet vieläkin kerran likvidaattorit.
Olimme oikeassa sanoessamme, että elokuun konferenssi oli

fiktio, petosta, tavanomaista (pikkuporvarillisille puolueille ja ryhmille tavanomaista) *vaalien edellä harjoitettua petosta*. Likvidaattorit eivät uskaltaneet lähteä vaaleihin oman lipunsa alla, puolustaen rehellisesti vakaumuksiaan, vaan he piiloutuivat Elokuun blokin suojaan, vannonen valallisesti ja jumalan nimessä, että he muka eivät likvidoi mitään.

Latvialaiset ovat paljastaneet petoksen.

Ja huomatkkaa, että nämä latvialaiset olivat ja ovat pysyneet *neutraalisella* kannalla: he ovat siinä määrin neutraalisia, että ovat päättäneet olla solmimatta järjestösuhteita Venäjän järjestyneiden marxilaisten minkään osan kanssa! Likvidaattorien elokuun fiktion ja vaaleja edeltäneen maskeradon paljastamisella on tavallista painavampi merkitys sen vuoksi, koska se on lähtöisin *neutraalisista* järjestöistä.

Joudumme palaamaan vielä usean kerran latvialaisten marxilaisten päätöksiin, marxilaisten, jotka ovat yhä uudelleen todistaneet, kuinka oikeassa me olimme sanoessamme, että Venäjän marxilaisten työläisten yhtenäisyys on mahdollinen vain likvidaattoreita *vastaan*. Panemme tässä loppuyhteenvetona merkille vain yhden erikoisen tärkeän päätöksen marxilaisen järjestön kansallista periaatetta koskevasta kysymyksestä.

Latvialaiset marxilaiset itse edustavat vajaa-oikeuksisen ja sorretun kansakunnan työläisiä, he itse työskentelevät asutuskeskuksissa, joiden väestön kansallinen kokoomus on erittäin kirjava. Riiassa esimerkiksi he joutuvat olemaan tekemisissä saksalaisen, venäläisen, latvialaisen, juutalaisen ja liettualaisen proletariaatin kanssa. Ja monivuotinen kokemus on saanut latvialaiset marxilaiset täysin vakuuttuneiksi siitä, että työväenluokan paikallisjärjestöjen *internationaalisen yhtenäisyyden* periaate on oikea.

..., *Jokaisessa kaupungissa*", sanotaan latvialaisten marxilaisten päätöksessä, „*tulee olla yksi marxilaisten proletaarien yhdistynyt järjestö, joka toimii Tukholman edustajakokouksen tunnustamalla perusteilla ja v. 1908 pidetyn Yleisvenäläisen konferenssin selitysten mukaisesti*”.

On tunnettua, että tuo selitys tuomitsee *suoraan* liitoperiaatteen. Ei kansallisten työväenjärjestöjen liitto, vaan internationaalinen yhtenäisyys, yhteinen järjestö, joka toimii paikallisen proletariaatin *kaikilla* kielillä.

Se on ainoa oikea marxilaisuuden periaate. Se on ainoa oikea sosialismin etujen mukainen vastaisku nationalistisille poroporvareille, jotka yrittävät *kansallisesti hajottaa* proletariaatin. Se on vaatimus, että täytetään koko puolueen päätös, jota Bund on niin räikeästi rikkonut ja rikkoo yhä.

Kohta tulee loppu siitä petoksesta, jota työväen keskuudessa ovat harjoittaneet likvidaattorit ja bundilaiset, jotka itse aiheuttivat hajaannuksen ja ovat yrittäneet muita kovemmin huutaa „yhtenäisyydestä”. Päätös, jonka meidän, venäläisten, taistelussa neutraaliset latvialaiset marxilaiset ovat tehneet, osoittaa lopullisesti kaikille työläisille, että *yhtenäisyys* voidaan luoda ja pitää luoda todellisuudessa vain niitä hajottajia vastaan, jotka kieltäytyvät toteuttamasta sitä koko puolueen ammoista ja vakainaista vaatimusta, että on luovuttava likvidaattoruudesta ja työväenjärjestöjen jakamisesta kansallisuuden perusteella.

„Putj Pravdy” № 50,
maaliskuun 30 pnä 1914

Julkaistaan „Putj Pravdy” lehdessä
tekstin mukaan

